

Ο ΠΛΑΝΗΣ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ

Βαφύς τις εκ Σιδωνός, εκ τῆς ἐπιμελοῦς ἀναγνώσεως τῆς Γραφῆς, παρεδέξατο πρό τινῶν ἐτῶν τὴν ἀλήθειαν αὐτῆς. Ἐκ τῆς Σιδωνός πρὸς κρείττονα προαγωγὴν τῆς ἐργασίας του μετέβη εἰς πόλιν τινα παρὰ τὸν Ἰορδάνην. Ἐξῆκολούθει ἐκεῖ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Γραφῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶχε τοσοῦτον ἀφοσιωθῇ ὥστε ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τῶν γειτόνων του. Διὰ τῆς ἐπιρροῆς του πολλοὶ ἐκ τῆς πόλεως ἐκείνης ἐπεχείρησαν τὴν ἐρευναν τῶν Γραφῶν, καὶ ἐσχηματίσθη καὶ σχολεῖον καὶ τόπος λατρείας ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Εἰς ἐκ τῶν φίλων αὐτοῦ ἦτον ἔμπορος καὶ ἐσυνείθηζε νὰ μεταβαίνειν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὴν πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Ἰορδάνου ἐρημον νὰ ἐμπορεύηται μετὰ τῶν Βεδουίνων, ἐφιλοξενεῖτο δὲ ὅτε παρ' αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ φυλῆς τινος ἐξ αὐτῶν. Ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ ἀρχηγοῦ τούτου ἦσαν πολλοὶ υἱοὶ καὶ ὁ ἔμπορος εἶπεν εἰς τὸν πατέρα, «Διατί κρατεῖς πάντας τοὺς υἱούς σου ἐν τῇ ἐρήμῳ; διατί δὲν στέλλεις τούλαχιστον ἓνα ἐξ αὐτῶν εἰς τὰς πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἰορδάνου πόλεις νὰ μάθῃ γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν καὶ νὰ τύχῃ καλῆς ἀνατροφῆς;» Οἱ παῖδες ἤκουσαν τὴν πρότασιν καὶ ἐχάρησαν, ἀλλ' ὁ πατὴρ οὐδόλως συνῆκει εἰς τοῦτο. Μετὰ ἓν ἔτος ὅτε πάλιν ὁ ἔμπορος ἦτον ὁ ξένος τοῦ Ἀραβος ἐγένετο πάλιν ἡ πρότασις παρὰ τοῦ ξένου τῇ προτροπῇ τοῦ νεωτέρου υἱοῦ ὅστις καὶ τοσοῦτον ἐπέμενεν ὥστε ὁ πατὴρ ἐκαμῆθη καὶ τῷ ἐπέτρεψε ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ἔμπορον εἰς τὴν πόλιν του καὶ εἰσελθὲν εἰς τὸ σχολεῖον ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ. Ταχέως ἔμαθεν ἀνάγνωσιν καὶ λίαν προώδευσεν εἰς πᾶσαν μελέτην. Ὁ πατὴρ μετὰ τινὰ χρόνον φοβούμενος μήπως ὁ υἱὸς του γίνῃ χριστιανὸς καὶ ἀτιμάσῃ οὕτω τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν φυλὴν του ἐπεμψε πρὸς ζήτησιν αὐτοῦ. Ὁ νέος ἐζήτησε νὰ μείνῃ ἐπὶ ἀλλ' ὁ πατὴρ ἐπιμόνως ἐπέταξεν αὐτὸν νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὰς σκηνὰς τῆς φυλῆς του, ὅπως καὶ ἔπραξεν. Ὅταν ὁ Βεδουῖνος οὗτος μᾶθῃ τὴν ἐπὶ αὐτοῦ εἰς τὴν κατοικίαν του τὰ πάντα ἐάνησαν αὐτῷ ἀλλοιωθέντα. Ὁ σκηνιτικὸς βίος ἀπώλεσε τὰ θελήματα αὐτοῦ ἡ ἐρημος οὐδὲν εἶχε δι' αὐτὸν τὸ ἐπαγεῖν αἱ περὶ βίου ιδεαὶ τοῦ ἦσαν διάφοροι ὅλως τῆς παιδικῆς του ἡλικίας· εἶχε νέας ἐλπίδας, νέα ὄρυγτήρια καὶ νέα σχέδια, δὲν ἦτον εὐτυχὴς ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πατρὸς, διέμενεν ὅμως ἐπὶ ἓν ἔτος ὑπακούων τῇ θελήσει αὐτοῦ. Ἐπειτα ὅμως ἐζήτησε νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὰς σπουδὰς του ἀλλὰ δὲν τῷ ἐπετράπη. Ἡ ἀνησυχία του ἤξησε καὶ κατέστη τόσον δυστυχὴς ὥστε ἀπεφάσισε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ πρῶτον καραβάνιον διὰ τὸν Ἰορδάνην ὅπερ καὶ ἔπραξεν. Ὁ νεαρὸς Βεδουῖνος ἐπανελθὼν εἰς τὸν πεπολιτισμένον βίον καὶ λαβὼν ὡς ὀνηγὸν αὐτοῦ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς τὸν κράτιστον αὐτοῦ φίλον τὸν Σωτῆρα, κατέστη χρήσιμος καὶ πολλὰ ὑπόσχεται. Εἶναι ἐπιμελής καὶ ἐπιτυχῶς ἐπιδιώκει τὰς σπουδὰς του, καὶ ἐλπίζει μετ' οὐ πολὺ νὰ εἰσελθῇ εἰς ἓν τῶν ἀρίστων παιδευτηρίων τῆς Συρίας

καὶ νὰ παρασκευάσῃ ἑαυτὸν διὰ τὸ ἔργον ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐὰν ὁ Κύριος ἐπιτρέψῃ αὐτῷ τοῦτο.

Ταχεῖαι εἰσὶν αἱ μεταβολαὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἴσως δὲ δοθῇ ἀφορμὴ εἰς τὸ τέκνον τοῦτο τῆς ἐρήμου νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Μωάβ καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπίων τῆς Παλμύρας καὶ καλέσῃ τὸν ἄγριον οὗ ἡ χεὶρ εἶναι κατὰ παντὸς ἀνθρώπου νὰ μετανοήσῃ «ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Οὐκ ὀλίγαι Γραφαὶ εἰς Ἀραβικὴν γλῶσσαν λέγονται ἐτι καὶ νῦν εὐρισκόμεναι ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἀγρίων Ἀράβων. Ἐλπίζομεν καὶ δεσθῶμεν ὅπως φανώσιν ἀγαθὸς σπέρτος νὰ καταστήσῃ τὴν ἐρημον ἀνθηρὰν ὡς τὸ βόδιον.

ΕΥΔΟΚΙΜΗΣΙΣ ΕΝ Τῷ ΒΙῳ

Ὁ μαρκήσιος Χάρτιγκτων εἶπεν ἀρτίως ἐν τινι ὁμιλίᾳ αὐτοῦ. «Ἡ ἐπιτυχία ἐν τῷ βίῳ ἐξήρτηται ἐκ πλείστων πραγμάτων οὐχὶ δὲ μόνον ἐκ τῆς κοινωνικῆς θέσεως καὶ ἀνατροφῆς. Αὕτη ἔρτηται ἐκ τῆς δραστηριότητος, φιλοπονίας, δυνάμεως θελήσεως, καρτερίας, ἐπιτηδειότητος, ἐπὶ πλείστων πραγμάτων τὰ ὅποια δὲν δύνανται νὰ ἀποκτηθῶσιν δι' οἷα δὴ ποτε ἀνατροφῆς.» Τὰ προσόντα ταῦτα δὲν γεννῶνται ἐν ἡμῖν κατασκευάζομεν ἡμεῖς αὐτοὺς ὡς θέλομεν. Οἰκτείρομεν δὲ τὸν ἄνδρα ἢ τὴν γυναῖκα ἥτις δὲν ἔχει τὴν φιλοδοξίαν νὰ ἐπιτύχῃ ἐν τῷ βίῳ. Πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐνώπιον ἡμῶν σταθερῶς τὸ «πράξον τὸ κατὰ δύναμιν». Ἡ μεγάλη διαφορὰ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, μετὰ τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν ἰσχυρῶν, τῶν μεγάλων καὶ ἀσθενῶν εἶναι ἡ δραστηριότης.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΥΣΑΡΚΕΙΑΣ

Τὸ ἀβλαβέστερον καὶ ἀποτελεσματικώτερον φάρμακον κατὰ τῆς πολυσαρκίας εἶναι τὸ γάλα. Ὁ Δρ. Tarnier μεταχειρίζεται τὴν θεραπείαν ταύτην ὡς ἐξῆς: Τὴν πρῶτην ἡμέραν δίδει τὰ τρία τέταρτα τῆς συνήθους τροφῆς καὶ ἓν λίτρον γάλακτος· τὴν δευτέραν ἡμέραν τὸ ἥμισυ τῆς συνήθους τροφῆς καὶ δύο λίτρα γάλακτος· ἐν τρίτῳ τῆς τροφῆς καὶ τρία λίτρα γάλακτος τὴν τρίτην ἡμέραν ἀκολουθῶν δὲ τέσσαρα λίτρα γάλακτος καθ' ἑκάστην καὶ οὐδὲν ἕτερον. Πολλάκις ὅμως εἶναι καλλίτερον νὰ λαμβάνηται μικρὰ ποσότης τῆς συνήθους τροφῆς καθεκάστην, ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ ἐκ τοῦ γάλακτος ἐνδεχομένη ἀνηδία. Ἐὰν ἐκ τῆς λήψεως τοῦ γάλακτος προέλθῃ διάρροια, πρέπει νὰ παύσῃ ἡ λήψις ἐπὶ τινὰ χρόνον εἰτα δὲ ἀνυχλαμβάνεται. Ὁ Δρ. Tarnier ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ θεραπεία αὕτη εἶναι πάντοτε ἐπιτυχὴς, καὶ οὐδένα φέρει κίνδυνον.

ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΚΟΡΑΣΙΩΝ

ΔΙΑΣΗΜΟΣ περιηγητὴς καὶ συγγραφεὺς παρατηρεῖ: «Ὅποταν ἔζων μετὰ τῶν Ἰνδῶν τῶν Κοκτῶ καλουμένων, ἠρώτησα ἓνα τῶν ἀρχηγῶν τῶν περὶ τῶν